Un ecou viu în sprijinul lui Clarice

On Septembrie 16, 2013

Ajustează-ți automat parametrii de funcționare, printr-o focalizare consecventă pe calitățile necesare condiției de a fi lider.

O clipă întunericul distorsionează realitatea. Tot ceea ce o reprezintă pe Clarice Starling ca om pe harta bine întocmită a forței generatoare de impulsuri și energii pozitive, se cufundă în haosul fatalității. Starea aceea de mulțumire sufletească îmbogățită până atunci cu ecouri de vitalitate, cu nuanțe subtile ce o îndepărtau de marginile trăirilor capabile să o arunce în cele mai adânci abisuri, pentru prima oară se destabilizează.

Se produce un fel de repoziționare sumbră între două oscilații neregulate care compromit parametrii de funcționare a lui Clarice. Una de tensiune maximă, dăunătoare, ce nu poate fi decât temporar potolită, distribuită în spațiu după relația "timp-incertitudine" și care capătă proporții. Şi una de fază inversă, minimală, care amplifică cumva sentimentul de încredere, exercitând un control moderat asupra psihicului, permițând un oarecare echilibru și mobilitate. Prin acțiunea simultană a celor două oscilații se produce o efervescență interioară care generează o alterare a simțurilor.

Şi dintr-o dată se aude. Vocea înspăimântată a lui Catherine Martin, transmisă cu un efect de reacție negativ, declanșând un amestec de groază și nesiguranță. Iar expresia aceasta a sufletului ei, care nu și-a pierdut total validitatea, conținând multă sensibilitate și înverșunare totodată, alungă îndoielile lui Clarice. Deci, este în viață, Catherine trăiește !

Unde ești Catherine? De unde vine glasul tău? Întunericul pare să se reducă din intensitate la auzul fin al vocii tremurânde, dar crește simțământul temător al morții. Cum să acționeze când Buffalo Bill este undeva în preajmă, așteptând s-o înhațe ca un lup flămând?

Leadership: Ești în stare să-ți maximizezi impactul asupra faptelor care urmează unei copleșitoare întâmplări, funcționând sub umbrela unui imperativ de tipul: "Nu-i de-ajuns să vezi omul, trebuie să și trăiești pentru el" ?

Acum, toate simțurile sunt activate la maximum. Clarice se află în situația unei mame care și-a regăsit copilul, dar nu poate să stea lângă el. Ca un ecou viu, îi revin parcă în minte cuvintele domnului Madeleine, din opera lui Victor Hugo, care punea la încercare voința de neînfrânt a bietei Fantine în clipa morții: *" Câtă vreme vei fi în starea asta, nu dau voie să ți se aducă fetița. Nu-i de-ajuns s-o vezi, trebuie să și trăiești pentru ea. "*

Iar aceste cuvinte, însuflețite cu adevărat de elanul credinței, la a căror auz orice ființă s-ar avânta spre noi experiențe, dar pe care numai ea le trăiește acum cu stoicism, răsună ca un stimulator al energiei interne, eliminând într-o anumită măsură confuzia și sentimentul înfrângerii.

O izbucnire vulcanică pornită din adâncurile ființei, când toate necunoscutele din ea ard și se înlănțuie ca niște nebuloase, sfărâmă întreg perimetrul deznădejdii și consolidează întreaga structură a încrederii: *" Catherine, te voi scoate de aici ! "*

În acest moment tensionat două ființe se unesc prin emoțiile pe care le transmit reciproc de la distanță. Acum Clarice este una cu Catherine. Două suflete cu multă afecțiune împărtășesc aceleași gânduri și trăsături definitorii, rămânând alături în orice situație.

Leadership: Cum relaționezi cu facultatea predominantă a emoțiilor cele mai profunde prin intermediul unei motivații care stârnește o anumită mirare despre felul cum te simți într-o situație care nu se poate schimba peste noapte?

În leadership, ca punct de referință pentru stabilirea legăturilor calitative, este fundamentală sensibilitatea, facultatea predominantă a emoțiilor cele mai profunde și mai directe atunci când "întunericul", corelat prin incapacitatea de a reduce simptomele căderii morale, a pierderii valorii, îți acaparează întreaga zonă funcțională. Prin lipsa unei perspective reale de depășire a propriului nivel de ambiție se poate ajunge la un rezultat slab în ceea ce privește schimbarea unei situații care te marchează, oricât ai încerca să te detașezi.

Mirarea lui Clarice constă nu atât în faptul că a regăsit-o pe Catherine în viață, ci în faptul că nu știe cum se va schimba viața amândurora atunci când se vor întoarce acasă cu sentimentul că totul este posibil să se întâmple într-o lume nebună. Tendința subtilă de a sesiza permanent în jur trăiri, emoții, sentimente și pasiuni umane, de a le pătrunde forța, de a-ți confrunta cu ele propriile sentimente și emoții, poate reduce bruiajul care intervine între tine și leadership, suplimentând nivelul de conștiință, vitalitate și încredere.

Ele reușesc o evadare plină de emoții, chiar spectaculoasă, din casa criminalului, Buffalo Bill. Ieșirea din "adâncul întunericului" necesită o reevaluare a propriei poziții față de sine și față de ceilalți care intră în raza ta de influență, dar și un răspuns rapid la întrebările: cine sunt, ce vreau și ce anume mă împiedică să acționez.

Această ieșire, soluția minune care asigură o mobilitate fără restricții și o funcționalitate excepțională, trebuie cumva măsurată în funcție de "indicatorii de referință" care îți orientează motivația (caracterul, intelectul și valorile), și în funcție de obiectivele stabilite. Şi trebuie reglată astfel încât să corespundă parametrilor de performanță autoimpuși.

Leadership: Ești în stare să te lupți cu momentul cheie dintr-un eveniment major care îți dă șansa să câștigi experiență profesională, ca soluție la temeiul ființei de a se recunoaște dependentă de o realitate care sabotează construcția oricărui sens al vieții?

Clarice a făcut dovada mai multor calități unice: curajul de a se confrunta cu un rău de neimaginat, curajul de a se afirma ca om liber în pofida prezenței negativităților existenței, afecțiunea față de o altă femeie în afară de ea, capacitatea de a se controla atunci când este pusă în situații limită, capacitatea de a se pune în situația altuia, inovația de a combina două identități într-una singură. Aceste calități i-au îmbogățit experiența profesională.

Poate că în aceeași situație, altcineva ar fi intrat într-un șoc major, fapt atât de grav, încât și-ar fi sabotat construcția oricărui sens al vieții. Fiindcă atunci când ești înconjurat de cel mai groaznic coșmar, când criminalul este lângă tine și nu-l vezi, iar scăparea este aproape imposibilă, realitatea devine o „fată morgana" tremurândă, care te prinde-n țesutul ei invizibil, mortal, și nu-ți mai dă șanse să-ți revii din depresie.

Fără îndoială, însă, că vom găsi și un set de puncte comune prin care se aseamănă cele două subsisteme, integrate în sistemul personalității tale, care pot influența în mod pozitiv atingerea obiectivelor. Un subsistem activ, delimitat doar de marele zid al încrederii, eficient în activitatea de monitorizare și supraveghere a pașilor ce trebuie urmați pentru realizarea unei mai bune coordonări și gestionari a gândurilor și emoțiilor (resursele cele mai de preț), în situații limită.

Şi un subsistem pasiv care sporește într-o anumită măsură confuzia și sentimentul înfrângerii, dezactivând simțurile până la următorul "impuls de comandă", inițiator de acțiune, care îți dictează că trebuie să te revanșezi ca să nu rămâi mai prejos de tine însuți. De așteptările

tale, de performanță, de imaginea puternică pe care ți-ai construit-o și întipărit-o în minte. Şi care îți reamintește mereu să îndrăznești să acționezi în conformitate cu propria-ți conștiință.

Astfel, dacă leadershipul are ca un prim punct de reper, pentru o abordare între limitele acceptate de simțuri și judecăți, imaginea pe care ți-ai format-o despre tine (care nu trebuie să-ți compromită parametrii de funcționare), înseamnă că, pe lângă asumarea responsabilităților de lider în situațiile limită, îți revine sarcina de a veghea și de a lua toate măsurile necesare pentru a-ți proteja latura care asigură controlul gândirii, emoțiilor și acțiunilor.

Leadershipul este efectul sentimentului că acțiunile tale sunt validate de cei din jurul tău cu condiția ca atunci când întâlnești o situație nouă și nu știi cum să acționezi, să nu devii prizonierul temerilor care îți lezează împlinirea sufletească.

Cea mai mare dorință a liderului este să imprime evenimentelor propria sa perspectivă despre cum pot fi acestea schimbate. Iar cea mai mare împlinire a lui este să se alăture emoției pe care o traversează oamenii din jur.

Un ecou viu în sprijinul lui Clarice evidențiază reactivarea acelui sistem intern ce permite repoziționarea punctelor de referință care delimitează scopul inițial, precum și înlăturarea acelor bruiaje generate de influențele cu efect negativ de origine externă sau internă. Adică să revii la răspunsurile inițial date de tine însuți la întrebările: cine sunt, ce vreau și, mai ales, ce anume mă împiedică să acționez.

* Notă: The Silence of the Lambs (1991)

Source: https://neculaifantanaru.com/un-ecou-viu-in-sprijinul-lui-clarice.html